कारणं, 'यदेनः', तादृशमग्नेः प्रसादात् 'अतिक्रामामि', किञ्च 'परमे' उत्कृष्टे, 'सधस्थे' महास्थाने विद्वत्सभादौ, कृतं 'रिप्रं' पापं, 'जहामि' अग्नेः प्रसादात् परित्यजामि, ततश्च 'यत्र' यस्मिन् लोके, 'सुकृतः' पुण्यकृतः, 'यन्ति', न कदाचिदपि 'दुष्कृतः', 'यन्ति', 'सुकृतां लोकं', 'नु' क्षिप्रम्, 'आरोहामि' ॥

(१३) अथ त्रयोदशं मन्त्रमाह। "चिते देवा अमृजतैतदेनः। चित एतन्मनुष्येषु मामृजे। ततो मा यदि किञ्चिदानशे। अग्निर्मा तस्मादेनसः। गार्हपत्यः प्रमुञ्चतु। दुरिता यानि चक्रम। करोतु मामनेनसम्" इति। एकतद्वितचिताख्यानां पुरुषाणामुत्पत्तिः पौरोडाशिककाण्डे उक्ता एव 'चितः', तत्रोक्तः तस्मिन् 'देवाः', 'एतदेनः' पापम्, 'अमृजत'। अतएव ब्राह्मणमाम्नायते। 'ते देवा आप्येष्वमृजत' इति। अद्भ्यो जाता एकतद्वितचिता आप्या देवा लेपितपापापराधाः, सोऽयं 'चितः', 'एतत्' पापं, 'मनुष्येषु', 'मामृजे' मृष्टवान्, लेपितवानित्यर्थः। एतदपि तत्रैवाम्नातम्। 'आप्या अमृजत सूर्य्याभ्युदिते सूर्य्याभ्युदितः सूर्य्याभिनिमुक्तः' इत्यादि। 'ततः' सूर्य्याभ्युदितादिमनुष्येष्ववस्थितात् पापात् सकाशात्, 'किञ्चित्' पापं, 'यदि', माम् 'आनशे'। अग्निरित्यादि पूर्ववत् ॥

(१४) अथ चतुर्दशमन्त्रमाह। "दिविजाता अप्सु जाताः। या जाता ओषधीभ्यः। अथो या अग्निजा आपः। ता नः शुध्यन्तु शुन्धनीः" इति। 'या आपः', 'दिविजाताः' द्युलोके प्रादुर्भूता नित्या वर्त्तन्ते, याश्च 'अप्सु' कर्म्मसु, 'जाताः, कर्म्मजन्याः, 'आपः',